

Det giver dig mere indsigt

Nyhedsbrev

December 2013

RØDE KORS I HOVEDSTADEN

Indhold

- Retningslinjer eller personlige grænser?
- Essay: Civilsamfund mellem det private og det offentlige
- Julearrangementer i Røde Kors Hovedstaden
- Sjov og fornøjelser - besøg, der beriger
- Fuld turbo på turtjenesten
- Ny mentorordning i besøgstjenesten
- Røde Kors på besøg i Georgien: Solen stiger atter op i øst
- Invitation til gratis undervisning i førstehjælp
- Nordisk Røde Kors Hovedstadskonference

Kære læser - bland dig!

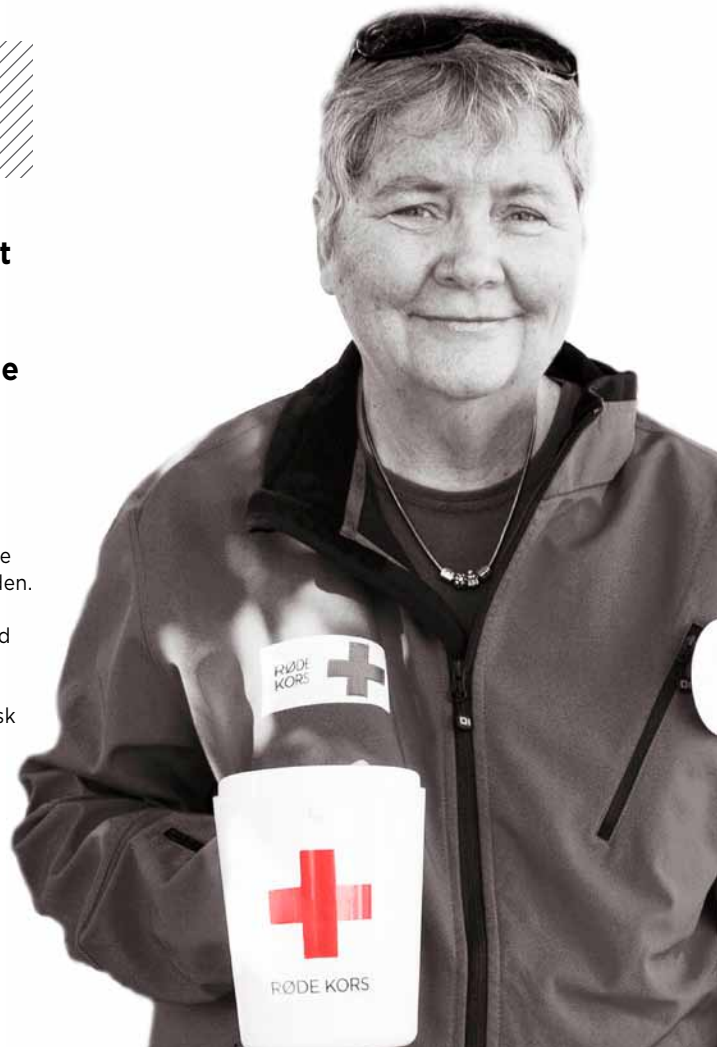
Vil du bades af en frivillig? Det kan være svært at sætte grænsen for, hvor langt frivillige må gå (eller hvad vi selv som frivillige vil gå med til). Men hvem skal egentligt bestemme? Den frivillige verden og det offentlige har i sommer givet et bud på dette i et nyt frivilligcharter.

Men hvordan kommer vi videre? I dette og kommende numre af nyhedsbrevet zoomer vi ind på grænser og gråzoner. Vi vil også se på nogle af de etiske dilemmaer, der opstår, når det offentlige går ind i den frivillige verden.

Og rigtigt fint, hvis læserne vil blande sig i denne debat om grænser! Send os gerne et tip - eller et synspunkt.

I dette nummer kan du også læse om vores venskabsprojekt med Georgisk Røde Kors, om glæden ved at have en besøgsven, om vores julearrangementer og andre aktiviteter.

God fornøjelse og glædelig jul!

Retningslinjer eller personlige grænser?

Det revitaliserede frivillighedscharter fra juli i år udstikker visionerne for samarbejdet mellem kommuner og frivillige. Men hvilke diskussioner rejser det? Hvor langt skal frivillige strække sig i det praktiske arbejde med at hjælpe mennesker, der har behov? Og med at skabe inkluderende fællesskaber? I dette og kommende nyhedsbreve tager vi diskussionen, belyst med artikler fra Røde Kors Hovedstadens' hverdag.

Af Julie B. Jakobsen og Joachim Aaen, foto Kjeld Ammundsen

DR's program fra midten af november, "Gaden, hvor det offentlige forsvandt", handlede om, hvordan beboere i 21 hustande i en gade i Ikast bliver frataget dele af de kommunale ydelser og selv skal forvalte skattekroneerne - og her blev det frivillige arbejde genstand for diskussion. For skal man hjælpe den gamle nabo med fx at stryge skjorter, støvsuge og hyggesnakke? Men hvad så med hjælp til at spise hensigtsmæssigt og få taget medicinen? Er det i orden, at den frivillige påtager sig ansvarsområder, som vedkommende reelt set ikke har faglighed til? Og hvor går ens personlige grænser som frivillig?

Som frivillig kommer du ofte ud i situationer, hvor du er nødt til at forholde dig til egne grænser

Der er mange af vores aktiviteter i Røde Kors Hovedstaden, hvor vi som frivillige bliver udfordret i vores relationer til de folk, vi yder hjælp og støtte. Eksempelvis Vågetjenesten (beskrevet i september-nyhedsbrevet), hvor man kommer meget tæt på folk, der er syge eller døende, og deres familier. Her er det væsentligt at være meget afklaret med rammerne for ens virke. Og dette er ikke et afklaringsarbejde, en kommune helt og holdent kan definere - det er et personligt valg.

Som det fremgår af artiklen "Flere frivillige - men på egne præmisser" fra den 15. maj i Information, mener også Anders Ladekarl, generalsekretær i Røde Kors i Danmark, og Susanne Larsen, præsident fra samme organisation, at frivillige har en egenværdi og skal respekteres og anerkendes - ikke blot være et supplement til det offentlige: "Vel-færdssamfundet er ikke synonymt med den offentlige sektor. Det er dig og din nabo. Det er borger til borger, der danner fællesskaber og tager ansvar for hinanden."

»

"I Røde Kors står vi på værdier som medmenneskelighed, neutralitet og frivillighed. Vi bruger værdierne helt konkret hver dag som et fælles udgangspunkt for alle frivillige i Røde Kors."

Hvor går din grænse?

Bland dig gerne i debatten. Send et tip til bladet, så vi kan kontakte dig og høre, hvor dine grænser går.

Skriv til: nyheder.hrk@rodekors.dk

»

Som frivillig i Røde Kors tager du udgangspunkt i egne grænser, men også i nogle fælles værdier

Vi kan ikke overlade det til kommunerne alene at skabe rammerne for frivilligheden. For så handler det nærmest om et arbejdsforhold mellem kommunen og den frivillige. Derimod er det vores ansvar at deltage i (værdi)diskussionen. Som det også fremgår af maj-artiklen i Information:

"I Røde Kors står vi på værdier som medmenneskelighed, neutralitet og frivillighed. Vi bruger værdierne helt konkret hver dag som et fælles udgangspunkt for alle frivillige i Røde Kors. Så den frivillige besøgsven på plejehjemmet eller den frivillige i genbrugsbutikken er rustet til at sige ja eller nej til en opgave som f.eks. et bleskift med udgangspunkt i deres egne grænser."

Hermed er bolden givet op: Tænk dig om - og bland dig i diskussionen. Send en tip til redaktionen, så vi kan kontakte dig og høre, hvor dine grænser går. Du kan også her i nyhedsbrevet læse mere om velfærdssamfund og civilsamfund - og erfaringerne fra Silkeborg Kommune i essayet: "Civilsamfund mellem det private og det offentlige".

Få mere at vide:

- "Gaden, hvor det offentlige forsvandt", DR, november, 2013.
- "Flere frivillige - men på egne præmisser", Information, den 15. maj 2013
- Frivilligchartret.dk
I forbindelse med Frivillighedsåret i 2001 blev chartret udarbejdet af den daværende regering og lanceret efter regeringsskiftet. I oktober 2011 besluttede regeringen at revitalisere chartret, bl.a. på baggrund af kommunalreformen i 2007. I arbejdsgruppen bag fornyelsen af 2001-chartret deltager ministerier, foreninger, organisationer og kommuner osv. Og hvorfor fornyes chartret?

I chartret står der: "For at styrke mulighederne for aktivt medborgerskab i forpligtende fællesskaber og for at styrke samspillet mellem den frivillige verden og det offentlige fornyes charter for samspil mellem det frivillige Danmark/Foreningsdanmark og det offentlige fra 2001." Chartret er i øjeblikket i en forankringsfase med regionale møder, hvor chartret drøftes i lokal kontekst.

Essay: Civilsamfund mellem det private og det offentlige

Den frivillige indsats bliver vigtigere og vigtigere for velfærdsstaten.

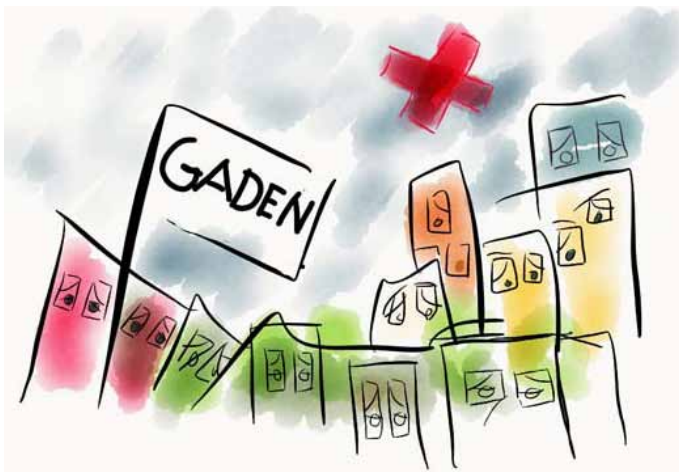
Af Flemming Kyed, illustration Kjeld Ammundsen

Frivillige i en organisation som Røde Kors er en del af det, man kalder for civilsamfundet. Civilsamfundet er, hvad der ligger mellem det private og det offentlige. Den frivillige er på den ene side ikke familie eller en nær ven (selv om den slags forhold kan opstå), på den anden side ikke en myndighedsperson eller en behandler.

I økonomisk strammere tider og med et klassisk velfærdssystem under pres vil civilsamfundet vokse i betydning og omfang. Mange opgaver, som det offentlige på andre tidspunkter måske havde valgt at varetage, vil i stigende grad blive overtaget af frivillige. Og antallet af frivillige i den danske befolkning tyder på, at det ikke er Dovne Robert'er, der tegner billedet.

Tanken om direkte hjælp og støtte fra et medmenneske til det andet - uden penge mellem parterne - er i sig selv smuk og sympatisk. Men forholdet rejser også en række spørgsmål, og relationen mellem de frivillige, deres organisation og det offentlige system på den anden side er heller ikke helt uden problemer.

Et kritikpunkt, man ofte støder på, er, at den frivillige indsats på en række områder gør det nemmere for det offentlige og for politikerne at gennemføre spareøvelser og skubbe et ansvar fra sig. Klare demarkationslinjer mellem, hvad den frivillige tager på sig, og hvad lønnede professionelle offentligt ansatte skal gøre, er helt nødvendige. De frivillige må ikke blive en gratis reservearmé for den offentlige sektor og må ikke rode sig ind i grænsekonflikter af faglig art med de offentligt ansatte.

Silkeborg hører til de kommuner, der i vid udstrækning bruger frivillige, og som har en bevidst politik på området. Her har man gennemført en systematisk undersøgelse af forholdet mellem fagprofessionelle og frivillige.

Blandt de 1.733 kommunalt ansatte, der svarede på et spørgeskema, havde de 35 pct. et samarbejde med frivillige. Af dem svarede imponerende 96 pct., at samarbejdet gør en positiv forskel for borgerne. Endnu mere interessant er det måske, at hele 89 pct. svarede, at samarbejdet med de frivillige giver dem en værdi som fagprofessionelle. Et stort flertal nævnte, at eksistensen af klare grænser for samarbejdets omfang og karakter var af afgørende betydning for deres positive holdning. Det er også af væsentlig betydning for den frivillige, der ellers kunne føle sig presset til at gøre andet og mere, end han eller hun magter eller ønsker. Og så er man i sagens natur ikke længere ægte frivillig.

Men Silkeborg-undersøgelsen tegner et positivt billede af de frivilliges indsats og placering, og man kan håbe på, at den er repræsentativ for hele landet. Hvis hele området håndteres på en intelligent måde, vil frivillighedskulturen og de frivilliges arbejde være og blive af stor betydning for velfærdssamfundet og dets fremtidige sammenhængskraft.

Julearrangementer i Røde Kors Hovedstaden

Vi har omkring 30 forskellige aktivitetsgrupper i Røde Kors Hovedstaden. De fleste af grupperne laver juleaktiviteter for frivillige og brugere i december. Her kan du læse om et par stykker, men hold dig opdateret via vores hjemmeside www.hovedstaden.drk.dk.

12. december:

Julestue i Røde Kors Hovedstaden

Torsdag den 12. december 2013 mellem kl. 15.00 og 19.00 laver vi julestue i Røde Kors Hovedstadens sekretariat, Nordre Fasanvej 224, 2. sal, 2200 København N. Her inviteres alle frivillige, samarbejdspartnere og venner af huset til gløgg, æbleskiver, musik og julehygge. Kræfterne bag arrangementet er Facilitatorgruppen.

Tilmeld dig på telefon 38 33 64 00 eller mail hrk@drk.dk inden den 6. december.

24. december:

Juleaften i Codanhus - hold jul med unge, gamle, enlige, familier og frivillige i København

Det er 10. gang, at Røde Kors Hovedstaden i samarbejde med Codan Forsikring slår dørene op for juleaftensfest i Codanhus i København. Røde Kors Hovedstaden sørger for alt det praktiske med økonomisk støtte fra Frederiksberg Fonden og Codan lægger kantine og køkken til. Blandt Codans ansatte er det meget populært at stille op som frivillig, og de samler også ind til en lille gave til børnene. Som frivillig hjælper man til i køkkenet, med opvasken, som bordvært og med servering. Der er 'garderobedamer', underholdning til børnene, julemand og andre festlige indslag. Sidste år havde vi som rekord 226 gæster, heraf 42 børn. Normalt er der ca. 170-180 gæster, heraf ca. 20 børn. Der er selvfølgelig flest ældre, selvom der også kommer flere og flere yngre børnefamilier. Julen er hjerternes fest - og I er hermed inviteret!

Interesseret? Kontakt hrk@drk.dk eller 38 33 64 00

18. januar:

Nytårskur for Besøgstjenestens og Turtjenestens brugere

Nytårskuren er et fællesarrangement for Besøgstjenesten og og Turtjenesten i samarbejde med Københavns Kommune. Nytårskuren er som er det sidste arrangement afslutningen på en lang række af højtidsarrangementer. Her bliver arrangementet holdt i Korsgade-hallen på Nørrebro, og der spises i fællesskab et måltid mad. Jytte Abildsstrøm er med på dagen og holder et lille oplæg. Birthe Kjær kommer også til arrangementet og synger og underholder.

For mere information, kontakt Susanne Vingaard sv@rodekor.dk eller 38336400

Støt os med julegaver til dine kære - direkte til døren fra Røde Kors' webbutik

Uden at du betaler mere for dine julegaver, støtter du samtidig Røde Kors' arbejde her i Danmark og ude i verdens brændpunkter. Dette er bare et udpluk af de mange fine julegaveideer, du kan finde på vores web-side.

Årets til-fra kort: God jul Til alle

8 til/fra kort som du kan sætte på dine gaver.

Julehjælp 2013

Med denne gave kan vi give julehjælp til en udsat familie i Danmark. Nu kan familien se frem til en hyggelig og glad juleaften.

Sjov og fornøjelser – besøg, der beriger

De to venner Børge Askholm (74 år) og Erik Jacobsen (83 år) er med i Røde Kors' besøgstjeneste. Hver mandag står den på en kop kaffe, småkager og en gammel dansk film - og måske en snak om piger. Det ugentlige besøg giver Erik Jacobsen et afbræk i hverdagen.

Af Susan Eriksen

De to venner Børge Askholm (74 år) og Erik Jacobsen (83 år) er med i Røde Kors' besøgstjeneste. Hver mandag står den på en kop kaffe, småkager og en gammel dansk film – og måske en snak om piger. Det ugentlige besøg giver Erik Jacobsen et afbræk i hverdagen.

Klokken er 13.15, og jeg banker forsigtigt på døren til værelse 510. Modtagelsen er varm og venlig, da jeg bliver budt indenfor af en smilende Erik Jacobsen. Henne i lædersofaen sidder Erik Jacobsens besøgsven Børge Askholm. På bordet står porcelæn til kaffe og småkager, og jeg kan dufte kaffen fra køkkenet.

En snak om piger

Bordet er dækket sådan op hver mandag, når de to venner har en fast aftale kl. 13. Børge Askholm hopper på cyklen fra sit hjem, hvorefter han tager metroen hen til Erik Jacobsen. Her får de to venner sig en snak om ugens løb, mens de nyder en kop kaffe. De fortæller mig, at de ikke har nogle specifikke fællesinteresser, men at de faktisk kan tale om alt:

“Selvfølgelig er der ting, vi ikke taler om. Men i det store hele, der taler vi om alt”, fortæller 83-årige Erik Jacobsen.

Børge Askholm nikker, mens han med et smil siger: “Også om piger. Det sker, at vi taler om piger.”

Når snakken ikke handler om piger, bruger de også tiden på at se gamle danske film. Jeg spørger om Dirch Passer er favoritten, og Erik Jacobsen udbryder med det samme: “Dirch Passer, ham kan jeg ikke snuppe!”.

Til glæde for dem begge

Besøget gør en stor forskel for Erik Jacobsen, da det er et afbræk i hverdagen:

“Det er den ugentlige adspredelse, hvor vi sidder og hygger os, får en kop kaffe og ser en film”, siger Erik Jacobsen.

Det er ikke kun Erik Jacobsen, som nyder det ugentlige besøg. Besøgsvennen Børge Askholm fortæller, hvordan glæden ved at ses gælder for dem begge: “Jeg glæder mig hver gang, jeg skal herhen. Det giver mig sjov og fornøjelser”, fortæller Børge Askholm oprigtigt.

Børge Askholm har været besøgsven i knapt 15 år, hvoraf han har kendt Erik Jacobsen i cirka to år: “Jeg synes, jeg trængte til at gøre noget for andre”, fortæller Børge Askholm om sit valg om at blive besøgsven.

Frivillige på besøg

- Besøgstjenesten i hovedstaden består af mere end 550 frivillige, som kommer på besøg en gangen om ugen i private hjem eller på plejehjem.
- I nogle tilfælde kan det ene besøg betyde, at besøgsmodtageren ikke bliver ensom, og ensomheden bliver erstattet med glæde og livskvalitet.
- Besøget skaber glæde for både besøgsven og besøgsmodtager. Besøgsvennen får nærvær og et venskab med et menneske, som fortæller historier fra sit liv.

Børge Askholm (tv) og Erik Jacobsen (th) nyder begge at ses og få en god snak. Foto: Susan Eriksen

Fuld turbo på Turtjenesten

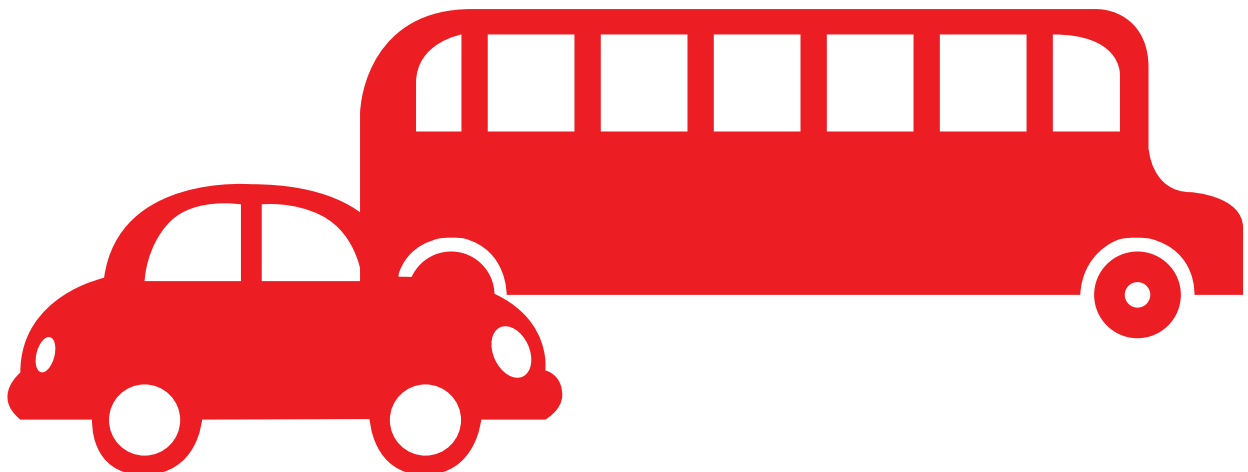
Af Pernille Larsen

Nu er der godt nyt til de mange ældre, der nyder godt af Turtjenesten og de mange oplevelser, der følger med: Københavns Kommune har støttet indkøbet af to helt nye busser, som fremover skal fragte de ældre rundt til aktiviteter som museumsbesøg middag og naturoplevelser.

Udviklingskonsulent i Turtjenesten Thomas Mølgaard Andersen fortæller, at behovet har været meget stort, og at man ikke havde kapacitet til at tilgodese de mange, der gerne vil gøre brug af Turtjenestens tilbud. Men med støtte fra Københavns Kommune har man nu indkøbt to helt nye turbusser, som både bliver billigere i drift og også mere miljøvenlige.

Der er samtidigt givet penge til indkøb af en showbus, som ikke medtager passagerer, men som kan omdannes til en slags rullende kiosk. Ideen er at bruge vognen på fx festivaller og andre sociale arrangementer, hvorfra Turtjenestens frivillige kan give information til de besøgende.

Både de nye turbusser og showbussen forventes at blive taget i brug i februar 2014 og er således klar til forårets mange aktiviteter til gavn for ældre i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Ny mentorordning i besøgstjenesten

Besøgstjenesten i Røde Kors Hovedstaden indførte i april i år en mentorordning, hvor en erfaren frivillig hjælper nye frivillige eller teamledere til at komme godt i gang. Her fortæller nogle teamledere og mentorer om deres erfaringer med den nye ordning.

Af Nikolaj Charles Bunniss, Teamleder

Juliet Birch og Anders Korsgaard er nye teamledere. Juliet er uddannet sygeplejerske og har erfaring med pleje og omsorg. Anders på 59 har en baggrund som omsorgsmedarbejder for bl.a. misbrugere og fængselsindsatte.

Juliet og Anders har haft en mentor til at introducere dem til besøgstjenesten, og vi har spurgt, om det har gjort dem bedre rustet til jobbet. Og om de kan bruge de værktøjer, de har lært:

Juliet mener, at hjælp og intro til it-redskaber har været godt, og tilføjer: "Jeg er nu i gang med at afholde samtaler med venner og modtagere". Anders er enig i dette og siger:

"Det er godt at blive sat ind i retningslinjer og det administrative, foruden det medmenneskelige med besøg og samtaler. Det har fungeret godt. Jeg har jo prøvet meget forskelligt førhen, så jeg har i forvejen værktøjer i min bagage", slutter Anders.

Jytte Bengtsson og Per Christian Halling har begge været teamledere siden 2012 i hhv. Brønshøj/Vanløse og på Frederiksberg. Per er HR-konsulent og har bl.a. forhandlingskompetencer fra erhvervslivet.

Jytte og Per har begge været mentorer i den nye ordning, så vi har spurgt dem om de mener, det er positivt med en sådan ordning:

Jytte: "Det er da så helt sikkert positivt med en oplæringsordning. Man kan spejle sig i det mentoren gør, og så finder man hen ad vejen sin egen måde at gøre tingene på".

Per: "Jeg synes, det er vigtigt med en mentorordning i en tjeneste, som har meget kontakt med nye frivillige og med brugerne af Røde Kors aktiviteter.

Jeg mener, at oplæringen og mentorordningen er med til at sikre, at kvalitetsniveauet holdes, og at den nye teamleder både kan føle sig tryk og har en kollega, som kan svare på spørgsmål om arbejdet og aktiviteten.

»

"Det er da så helt sikkert positivt med en oplæringsordning. Man kan spejle sig i det mentoren gør, og så finder man hen ad vejen sin egen måde at gøre tingene på."

»

Det er derfor, efter min mening vigtig at mentoren fortsætter med at være til rådighed, også efter oplæringen er ophørt, for at sikre trykthed og en stabilitet hos den nye teamleder.

En anden positiv effekt af ordningen er, at man som mentor får mulighed for at udvikle sig selv gennem udvikling af andre, dele ud af sin erfaring og arbejde med sit personlige lederskab og med sin formidling.

Mødet med ny og måske yngre teamleder giver dig mulighed for at få indblik i den nyeste faglighed, og hvordan yngre generationer tænker og handler.

En mentor- og mentee-relation bygger på åbenhed, tillid og evne til at lytte og til at indgå i nysgerrig dialog. Så man får rig lejlighed til at træne sine kommunikative kompetencer”.

Mentor-ordningen blev som nævnt introduceret i Besøgstjenesten i foråret. Vi har også spurgt Marianne Brechling, der er daglig aktivitetsleder for besøgstjenesten, om hendes mening om forsøget:

Marianne siger: ”Vores mentorer videregiver viden og erfaringer til nye teamledere, der har behov for at kende vores praksis på området. Men der i høj grad tale om mere end at besvare komplekse spørgsmål. For det handler om en løbende relation, læring, dialoger og løsning af udfordringer.

Vi lægger derfor vægt på, at mentorerne er erfarne teamledere, som har talent for at formidle deres viden til andre, som har brug for at lære, hvordan man skaber et tillidsfuldt forhold til både besøgsven og besøgsmodtager. Samtidig skal mentorerne videregive professionelle redskaber til at løse de udfordringer, der opstår.

Vores forsøgsordning har både bekræftet, at viden og erfaringer er grundlaget for at udvikle kompetencer hos andre, og at den nye mentorordning er til gavn for begge parter.

Vi vil imidlertid ikke stoppe her, men hen ad vejen prøve at videreudvikle ordningen”.

Røde Kors på besøg i Georgien: Solen stiger atter op i øst

Et land præget af borgerkrige, diktatur og besættelse. Det lyder som mange af de øststater, vi kender fra historiebøgerne. Men Georgien er mere end bare endnu et østland med en blakket fortid. Det er et land med en rig historie og stolte indbyggere - og så er det Røde Kors Hovedstadens venskabsland. Og vi har været på besøg.

Af Pernille Larsen

Som så mange andre tidligere øststater kæmper Georgien stadig med at komme på fode efter Sovjet-tiden. Der er udpræget fattigdom og arbejdsløshed, og der er stadig lang vej igen, før levestandarden når et niveau, som vi i Vesteuropa vil kalde rimeligt. Men det går fremad - og det ikke mindst takket være hjælp fra organisationer som Røde Kors. I oktober var netop Røde Kors på besøg i Georgiens hovedstad Tbilisi for at udveksle erfaringer med Georgisk Røde Kors - og Vibeke Rolf Pedersen og Li Vilstrup var med for at dokumentere forløbet.

Både Vibeke og Li er frivillige i Røde Kors, Vibeke som journalist og koordinator og Li som filminstruktør, og da Røde Kors annoncerede efter frivillige, som kunne dokumentere venskabsbesøget, slog de begge straks til. Og det har været en lærerig oplevelse.

"Det har gjort stort indtryk. Der er ingen tvivl om, at der stadig er lang vej igen for Georgien i forhold til genopbygning og at få levestandarden op på et rimeligt niveau. Men det slog mig, hvor stolt et folkefærd Georgierne er. De elsker deres land og har en fast tro på, at de nok skal klare sig," fortæller Vibeke, og fortsætter:

"De var generelt interesserede i at vide, hvordan de skaffer flere penge til de mennesker, de gerne vil hjælpe. For hvor skal pengene komme fra? Georgien er et fattigt land, så selv dem med penge har ikke meget at give af. Men vi opdagede hurtigt, at georgierne har fundet alternative måder at hjælpe hinanden på".

Ukuelig livslyst og tro på fremtiden

Hun fortæller blandt andet om en af Røde Kors' lokalafdelinger, som hjælper de ældre med at vaske tøj og købe ind. Andre hjælper dem, der trænger, med at gå i bad og generelt at få dækket de mest basale behov. Samtidig fungerer mange af de lokale Røde Kors-afdelinger som socialt mødested, hvor de mest trængende kan få et pusterum og et afbræk fra en måske ensom hverdag.

Heldigvis, fortæller Vibeke, er der en ukuelig livslyst blandt georgierne, som blandt andet afspejler sig i deres madkultur. Vibeke og Li blev inviteret på middag flere steder og lærte, hvor meget mad - og det at dele den - betyder for lokalbefolkningen.

"Jeg oplevede georgierne som et meget levende og livsglad folkefærd, og vores besøg har givet mig et helt andet perspektiv på hjælpearbejde, især når man kommer fra et overskudssamfund som Danmark. Herhjemme er et af de største problemer ensomhed. I et land som Georgien er man lykkelig, hvis man bare kan få hjælp til at få dækket de mest, basale menneskelige behov og være i et fællesskab med andre. Det gjorde indtryk," slutter Vibeke.

Hovedstadens Røde Kors har støttet venskabsprojektet med Georgien i samarbejde med flere af de øvrige lokale Røde Kors-afdelinger i Danmark.

Invitation til gratis undervisning i førstehjælp

Et tilbud til nye brugergrupper.

Af Karen Hare

Aktiviteten 'Førstehjælp til sårbare grupper' startede med førstehjælpsundervisning på væresteder for misbrugere og andre sårbare grupper. For eksempel har holdet gennemført undervisning steder som Den Sorte Gryde, Reden og Transmogryffen, hvor de påtrængende problemer kunne være ting som sårrensning eller forholdsregler ved overdosis.

Nu bredes tilbuddet ud til andre grupper, der bedst kan undervises på små hold i trygge rammer. Der er ikke tale almindelige, brede førstehjælpskurser, men om korte forløb, der passer til behovet og niveauet i den enkelte modtagergruppe. Et forløb varer typisk 1-2 gange a ca. 2 timer.

Har du som aktivitets- eller teamleder berøring med RK-grupper, der ville have gavn af en basal indføring i førstehjælp, kan du kontakte Cecilie Demkjær Schultz Pedersen på fhigaden@rodekors.dk og høre nærmere.

Nordisk Røde Kors Hovedstadskonference

I slutningen af oktober mødtes frivillige bestyrelsesmedlemmer og sekretariatsansatte fra Røde Kors afdelingerne i Helsinki, Stockholm, Reykjavik, Oslo og København på Nordre Fasanvej. Det blev to interessante dage, hvor vi udvekslede erfaringer om vores aktiviteter og hørte om hinandens forskellige måder at organisere sig på.

Der var forberedt et omfattende program med bl.a. besøg på Klinikken for Udokumenterede Migranter og vores nye butik på Fælledvej. En lang række emner blev diskuteret, men vi brugte især tid på at diskutere, hvordan Røde Kors forholder sig til den stigende racisme i samfundet. Samarbejdet mellem frivillige og ansatte og grænsefladerne var også på dagsordenen, ligesom vigtige spørgsmål som fx

Hvordan gør Røde Kors sig attraktiv for frivillige, så de bliver i lang tid? Endelig udvekslede vi erfaringer om fundraising og finansiering af vore aktiviteter.

Vi mødes igen til oktober næste år, hvor der vil være fokus på et eventuelt fællesnordisk projekt/tema, mulighed for udvekslingsprogrammer for frivillige og selvfølgelig udveksling af erfaringer og ideer til aktiviteter.

Læs mere på
facebook

Spred budskabet

Send nyhedsbrevet videre til venner og kolleger og vær på den måde med til at sprede det gode budskab. Skriv til nyheder.hrk@drk.dk, hvis

du vil til- eller framelde dig nyhedsbrevet. Har du ideer, gode historier eller andet, er du også velkommen til at skrive.

Tilmeld dig nyhedsbrevet på: hovedstaden.drk.dk under 'Nyheder'. Har du en historie til nyhedsbrevet? Så skriv til os på: nyheder.hrk@drk.dk. Husk at kigge på vores hjemmeside, som bl.a. fortæller om, hvordan du kan: blive frivillig, give støtte, søge job hos Røde Kors i Hovedstaden, blive medlem, m.m.

Røde Kors, Hovedstadens afdeling,
Nordre Fasanvej 224, 2., 2200 Kbh. N
Tlf.: 38 33 64 00, E-mail: hrk@drk.dk
www.hovedstaden.drk.dk